

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 23.

Z KRAKOWA DNIA 19 MARCA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

W przeszłej Gazecie naszej doniosło się pod napisem z Warszawy, iż obecne Członki w Warszawie Towarzystwa Król. przyjaciół nauk, chcąc okazać radość z ukończenia ważnego dla Narodu Słownika Polskiego, przez W. J. Pana Lindego, dały d. 5 b. m. obiad pod czas którego JW. Prezes powyższego Towarzystwa, JW. I. X. Staszic, wezwał współbiesiadujących do składki na wystawienie pomnika nieśmiertelnej pamięci Kopernikowi, współziomkowi szanownego Lindego. Łaskawy Czytelnik powezmie zapewne z ukontentowaniem wiadomość, iż W. J. X. Dubiecki, Kanonik i Kanclerz K. Krakowski, powodowany jedynie uwielbieniem pamięci, że ten Mąż uczył się w Krakowie, wystawił mu w ogrodzie swoim w przedmieściu Stradomiu, pomnik, wyrażający jego popiersie z następującym na Marmurze łacińskim napisem:

*Ad perpetuum Astronomiae Archi-Magistrum
NICOLAUM COPERNICUM
Torunii natum, eductum Cracoviae
De Orbibus Coelestibus scribentem circa An. 1520
p. Chr.*

*Sat gyrum Caeli multi emendare studebant,
Sydera conatus posthabuere satis.
Curculis tritis diffise Copernice, Terram
Invitam, Astriferum flectere cogis iter.
Orbibus abs Te constitit irrevocabilis Axis,
Gente Polonorum quam struis Astronomus.
Orbita et Orbibus Ipse nites Vir maximus Orbi,
Tuque moves Terram, Tu super Astra volas.*
Dubiecki, C. C. C.

Do MIKOŁAJA KOPERNIKA

Urodzonego w Toruniu, wyszzonego w Krakowie
Arcy Nauczyciela Astronoma
O Światach Niebieskich piszącego około R. 1520.
Poprawić obrot Niebios nie ieden się kusił,
Gwiazdy szły swoim torem, próżny został usił.
Wyższy nad zdanie wszystkich, rzekł Kopernik
Ziemi,
Musisz choć poniewolnie wnieść wrząd z Gwiazdo-
wemi,
Stanęła Oś wytknięta Gwiazd Niebieskich gonow,
Którą dla Polskich Ziomek nakreślił Astronom.
Światłem Światów bieg, zrodzając ja pierwszy
dla Świata,
Dawasz pewny ruch Ziemi, stynę w wieczne lata.

Dubiecki, K. K. K.

Z Warszawy d. 10 Marca.

*Rada Najwyższa imczasowa Xięstwa War-
szawskiego
Przekonawszy się z raportow sądo-*

wych, iż nader wielka jest liczba nieukończonych z rządów Pruskiego i Austriackiego spraw konkursowych i likwidacyjnych; widząc, iż niepowetowane z opóźnienia tych spraw dla prywatnych i ogółu wynikają szkody; Fundusze bowiem mass pod zarządem administracyynym niszczenia, Wierzyciele nie mogą skutecznie władać swym majątkiem, a z tych mający późniejszą lokacyą w miarę stopniowego upadku funduszow massy, wystawieni są nawet na niebezpieczeństwo utraty kapitałów, z każdym dniem wzrastające; widząc oraz, iż większa część wspomnionych spraw już znacznie jest przygotowana, iż nawet są dłużnicy mass, którzy pośpiechu pragną, a to celem umowienia z przekazać się mianem wierzycielami środków satysfakcyi, iakie w obecnem położeniu zdaia się dogadzać obydwom stronom. Upatrując tedy z iedney strony liczne korzyści z przywrocenia biegu spraw konkursowych i likwidacyjnych, lecz też i z drugiej strony mając wzgląd na ciągle jeszcze trwające trudności, iakie zachodzą w podnoszeniu kapitałów i sprzedawaniu nieruchomości, pragnąc oraz, aby prawidła względem wynagrodzenia tak delegowanych sądu, iako też Kuratorów skuteczniejszą i nadużyciom zapobiegającą na siebie przybrały postać, stanowi co następuje:

§. 1.

Dekret Królewski z d. 15 Stycznia 1813 stanowiacy Juristitium, nie będzie odtąd wstrzymywał postępu spraw konkursowych i likwidacyjnych z rządów Pruskiego i Austriackiego nieukończonych. Obowiązkiem jest Magistratur i urzędników sądowych, których się to dotyczy, te sprawy natychmiast rozpocząć, przyspieszyć i załatwić, podług prawideł przepisanych dekretami królewskimi 15 Lipca 1809 i 16 Stycznia 1811 z dodatkami następujących przepisow i z poniższymi ograniczeniami:

Nayprzód, gdy wierzycielowi stosownie do Artykułu 18 dekretu 15 Lipca 1809 na satysfakcyą przekazaniem będzie acti-vum massy, przekaz jeszcze nie obowiązujący dłużnika massy do bezzwłocznego zapłacenia kapitału; lecz wierzyciel cierpliwym być powinien do czasu, dopoki prawo krajowe ogólnie względem podnoszenia kapitałów nie wyrzeczce.

Powtóre, co się tycze kollokacyi na dobrach nieruchomych, niżej wypisane stanowią się prawidła:

a.) Dobra takowe we wszystkich konkursach mają być na nowo urzędownie oszacowane, wyjąwszy zdarzenia, gdzieby wierzyciele na dawniejszey taxie przestali, i onę iednomyślnie przyjęli.

b.) Do sporządzenia takowych detaxacyi, mianowicie co do dobr ziemskich, mają być wybierani detaxatorowie, obywatele osiadli w tym samym powiecie, a przynajmniey w tym Departamencie, w którym dobra konkursowi podległe leżą, zamieszkali; lecz z temiż dobrami niegraniczacy. Do każdej zaś w szczególności detaxacyi trzy detaxatorowie użytymi być mają.

c.) Takowych detaxatorow dwoch wybiora wierzyciele, większością głosow, a gdyby równość głosow okazała się, tedy sąd tę równość rozwiąże, na trzeciego zaś detaxatora właściciel dwoch kandydatow sądowi poda, a sąd iednego z pomiędzy tych wyznaczy. Gdyby właściciel do tego wyboru nie stanął; tedy wybor wszystkich trzech detaxatorow, przez wierzycieli, albo przez sąd, sposobem wyżej przepisany, nastąpi.

d.) Tym detaxatorom sąd przysięge wykonać rozkaze, na rotę: "Jako dobra pod taxę przychodzące w miarę słuszności i wedle uchwały niniejszey taxować będę."

e.) Dobra nieruchome taxowane być mają według stanu, w jakim się znajdowały w r. 1803, który rok iako normalny przez niniejsza oznacza się uchwałą. Taxa ma być ustanowiona nie według ilości procentu, iaki w tym roku też dobra czyniły, lecz według realney i umiarkowaney wartości, za iaka one istotnie w tymże roku przedanemi być mogły.

f.) Co się tycze własności nieruchomości miejskich, iako też rzeczy ruchomych w wszelkim konkursie do taxy przychodzących; Sąd nakaże stronom użycie znawcow. Obowiązkiem będzie stron wybrać i sprowadzić tychże. Gdyby strony nie zgodziły się na ich wybor, tedy sąd przez swoy wyrok onychże w liczbie do okoliczności stosowney wyznaczy.

g.) Ci znawcy naywięcej w liczbie trzech, a choćby ieden do każdego w szcze-

gólności obiektu wyznaczony, wykonawczy przysięgę na rotę wyżej przepisana, obiektu do taxy przychodzące wedle swey znajomości i sumienia taxować będą.

h.) Biegłym takowym mają być płacone diurny, a to w miarę dziennego ich zwyczajnego i przyzwoitego prowentu, zawsze jednak z największą oszczędnością, którą sąd w wyznaczeniu tych diurnow zachowa.

i.) Każde dzieło detaxacyjne wyżej przepisane ma się odbywać w przytomności sędziego, lub innej osoby sądowej, do tego dzieła delegowanej.

k.) W czasie odbywającej się detaxacyi, albo po iey ukończeniu, jeżeli przez którąkolwiek stronę dostrzeżonym będzie, iż jaki szczególny obiekt taxy potrzebujący ocenionym nie został; tedy też strona w pierwszym przypadku żądanie swoje względem dopełnienia taxy wnieść może przed delegowanym na miejscu detaxacyi, w drugim przypadku wniesie też żądanie do zupełnego sądu. Takowy wniosek delegowany na miejscu ułatwić jest mocen. Sąd zaś zupełny w pierwszym przypadku rezolucją delegowanego, jeżeli przez strony przyjętą nie będzie, rozwiąże, w drugim przypadku wniosek prosto do siebie uczyniony zadecyduje.

l.) Kategorie pretensyjne reparacyi albo dezolacyi dobr tyczące się, podobnie jak kategoria rachunkow Dekretem Królewskim d. 15 Lipca 1809 przepisana, przed delegowaną od Sądu osobą udowodnione, w Protokóle dostatecznie opisane, wraz z tymże Protokólem i przyłączoną delegowanego na każdy przypadek opinią, pod roztrząśnienie Sądu odesłane, a przez Sąd zadecydowane zostaną.

m.) W dalszem postępowaniu Sąd przedsiębiorąc kollokacją długow, dobra nieruchome obciążających, oneż do całkowitey tych dobr wartości rozciągnie, czyli raczey taką sumę długow na tych dobrach ulokuie, iaka summa za całkowity tych dobr szacunek przez detaxacyą ustanowioną została.

n.) Po skutecznoney kollokacyi Sąd dobra ziemskie między wierzycieli na części summom ich kollokowanym korespondujące, proporcjonalnie podzieli.

o.) Od dnia uchylenia ogólnego justii

iii do przeciągu iednego roku, a gdyby kollokacya po uchylonem juristitium nastąpiła, tedy od tej kollokacyi w rok zostawie się wolność spadłym wierzycielom lub właścicielowi żądania sprzedaży majątku nieruchomego przez publiczną licytacyą, którym takowa sprzedaż odmowiona być nie może. — A gdyby w ow czas cena wyższa nad detaxacyyną za też dobra ofiarowaną była, tedy dobra przedawnieni być powinny, a ilość szacunkowego kapitału, cenę detaxacyyną przewyższająca, oddana być ma na satysfakcyą spadłych wierzycieli lub właściciela. —

p.) Gdyby zaś na terminie ostatecznym przyszłej licytacyi, nikt wyższej ceny nad detaxacyyną nie ofiarował, lub gdyby w przeciągu roku nikt licytacyi nie żądał, albo żądana gdyby bezskuteczną została; tedy dobra według ceny detaxacyney wierzycielom oddane, staną się nazawsze ich niezaprzeczoną własnością. —

§. 2. W miarę wielości zaległych spraw w Departamentach: Warszawskim i Poznańskim, przywroconym będzie Wydział III Trybunału, dla trudnienia się wyłącznie ukończeniem spraw konkursowych i likwidacyjnych, w Departamentach: Kaliskim, Bydgoskim, Płockim, Łomżyńskim i Lubelskim zajmować się będą Wydziały I i II Trybunałów wspomnianemi sprawami także wyłącznie; — w Departamentach zaś Krakowskim, Radomskim i Siedleckim będą też sprawy odbywane wspólnie z innymi sprawami. —

§. 3. W sprawach, w których Sąd stosownie do artykułu 19 Dekretu 15 Lipca 1809 ostatecznie dla kuratorów nagrod nie wyznaczył, ciż kuratorowie likwidować będą swą należytość, Sąd zaś takowe likwidowane należytości w proporcycy pracy i podług swey rostopności w miarę funduszu niżej na to wskazanego roztrząśnie i oznaczy, nie zważając na układy, iakieby być mogły wbrew dobremu porządkowi między wierzycielami a kuratorem, względem nagrody zawartemi. — W obszernych sprawach mogą kuratorowie przed ich ukończeniem podawać cząstkowe likwidacye celem uzyskania kwoty umiarkowanej a conto swych należytości. — Zaliczony im będzie równie awans na gotowe expensa. W takichże sprawach

odtąd delegowani Sądu żadnych nie będą brali wynagrodzeń, a za prace dotąd podjęte i kwalifikujące się w myśl artykułu 19 Dekretu 15 Lipca 1809 nagrody im przyzwoite wyznaczone będą. —

§. 4. Stosownie do prawa Seymowego 3 Grudnia 1811 użytym będzie do spraw konkursowych i likwidacyjnych stepel processowy, jako dochód dla skarbu; procz tego przy zatwierdzeniu planu dystrybucyi, mocen iest Sąd od schedy każdego na pewnych funduszach kolokowanego wierzyciela, biorąc miarę z obszerności pracy i wielkości massy pewna kwotę, nieprzechodząca iednak w żadnym przypadku dwoch od sta, odciągnąć i nakazać iey wypłacenie. — Summy te składane będą w kassie sądowej i przeznaczone są na wynagrodzenie delegowanych Sędziow i Kuratorow mass, którzy przez pilność, dokładne i gorliwe pełnienie obowiązkow, zbliżyli dla wierzycieli chwilę satysfakcyi doprowadzając massy do statego i doyrzałego końca. — Dopiero po skończeniu wszystkich mass Sąd przedstawi kuratorow, a prezydujący delegowanych Sędziow Dyrekcyi Ministeryi Sprawiedliwości do wynagrodzenia, dołączając obraz czynności każdego, i wykazując iego zasługi, a Dyrekcyja poda dystyngwujących się urzędnikow naywyższemu rządowi z opinią swą i projektem względem sprawiedliwego rozdziału wspomnionego funduszu nagrod. —

Działo się w Warszawie na Sessyi d. 23 miesiąca Lutego 1815 roku.

(Podp.) *Wawrzęcki.*

Z Wiednia d. 11 Marca.

N. Cesarzowa Rosyyska pożegnawszy się dni poprzedzających, wyiechala ztąd d. 9 b. m. przez Monachium do Karlsruhe. N. Cesarzowa nasza odprowadziła wysoką Podrożną do mieyseu pierwszego noclegu Kemmelbach. N. Cesarz Rosyyski odprowadził obie Monarchinie do Burkersdorf. W St. Pölten iedli wszyscy razem obiad. N. Cesarzowa nasza zamysła powrócić tu dziś z Kemmelbach. N. Cesarzowa Rosyyska zostawiła tu u Dworu i wszystkich osób, które miały szczę-

ście znaydować się blisko niey, niezatar-tą wrazenie uszanowania i przychylności.

Z Prezburga pod d. 7 Marca donoszą co następuje: — " W sobotę d. 4 b. m. około godziny 5 po południu przybył szczęśliwie do Prezburga N. Król Saski, z Królową małżonką, Królowną córką Augustą, Bratem swoim Xciem Antoniem i iego małżonką, Maryą Teressą. Właśnie przed iego przybyciem ukończony został na Dunaju most pływający, po którym on pierwszy z swoim orszakim przeiechał. Przed Prymasowskim pałacem, który przygotowany był na mieszkanie J. K. Mci, stała uszykowana kompaniia grenadyerow. Na wschodach był J. K. Mość od jenerałow i officerow, tudzież od liczney deputacyi, od stanow kommitatu Prezburskiego, na którey czele znaydował się Administrator tego kommitatu Hr. Leopold Palffy, i od magistratu naypokorniey powitani i do pokoiow w prowadzony. Licznie zebrany po ulicach lud przyjął J. K. Mość okrzykami: " Niech żyje! Nazajutrz w niedzielę d. 5 o godzinie 11 przed południem przybył tu N. Król Bawarski dla odwiedzenia Króla Saskiego, i był rownie uroczyście przyięty. Nie zadługo potem przyiechał tu na pociechę wszystkich Prezburczykow Xże Albert Sasko-Cieszyński, którego pamiętny tu pobyt w szczęśliwych czasach za Cesarzowey Maryi Teressy nigdy w sercach nie wygaśnie, wysiadł do Prymasowskiego pałacu i udał się zaraz do Króla Jmć Saskiego, swojego wnuka. Zaraz po iego przybyciu stawil powyższy Administrator deputacyą od stanow przed obiema Monarchiami i familiją Królewską, którzy ją łaskawie przyięli i długo z nią

rozmawiali. Potem iedli wysocy goście u Króla Saskiego obiad, a po skończonym obiedzie tak Król Bawarski, iako też Xże Sasko - Cieszyński odiechali na powrot do Wiednia. — D. 6 b. m. odiechał także Xże Antoni z swoją małżonką na powrot do Schönbronu.,,

Arcy Xże Imc Palatyn powrocil d. 27 Lutego z Budy do Wiednia.

— D. 27 Lutego.

(Z Gazety Hamburskiej.)

Trzy Dwory Burbonow Francuzki, Hiszpański i Sycyliyski podali kongressowi protestacyą przeciw utrzymaniu na tronie Neapolitańskim Króla Joachima (Miurata) z zagrożeniem, iż nie zatwierdzą reszty układow. Z resztą nie ma żadnego podobieństwa, ażeby Król Joachim, iak zagraniczne gazety głoszą, myślał po nieprzyiacielsku przeciw Rzymowi postąpić, gdyż naraziłby sobie nawet Mocarstwa, które mu dotąd nie są przeciwnie. Ankonę będzie zapewne poty osadzoną trzymał, poki od pierwszych Europeyskich Mocarstw nie będzie uznany; ponieważ to miasto iako związkowy punkt między południowemi i północnemi Włochami iest w woyskowym względzie nader ważnem; nadto bogata ta prowincya podaje mu sposoby do utrzymania lieznego swojego woyska, i chce oprócz tego zniewolić Oyca S. który go także uznać nie chce, do uczynienia tego kroku.

Lubo nota Xcia Metternich pod d. 9 b. m. spodziewać się kazala, iż niezwłocznie rozpoczną się znowu naradzenia względem spraw Niemieckich, nic wszelako dotąd nie oznaymiono ani o urządzeniu nowego wydziału, ani o większym Niemieckim związku. Zapewne oczekują na przy-

stąpieniej Króla Saskiego i załatwienie pre-tensy Króla Bawarskiego, ażeby potem nie trudnić się iak tylko ustanowieniem konstytucyi. Mowią, iż Bawarya wynagrodzoną będzie za ustąpione Austryi prowincye dawnym Palatynatem z tey strony Renu i częścią byłego biskupstwa Fuldayskiego.

Odiadz ztąd N. Cesarza Rossyyskiego i Króla Pruskiego nastąpić ma pewnie między 15 i 20 Marca. J. C. Mosć chce, iak mówią na d. 30 Kwietnia znaydować się w Peterzburgu.

Dostrzegacz Austryacki donosi pod napisem z Liworna d. 1 Marca co następuje: — " Podług doniesień, które odebraliśmy z morza, w nocy z d. 26 na 27 Lutego odplynął Napoleon z wyspy Elby na brygu Inconstante i 4 felukach z kilkomaset żołnierzy. Angielskie i Francuzkie okręty udały się zaraz za nim w pogoń, i oczekujemy wkrótce wiadomości o tey awanturniczej podroży, której kierunek nie iest jeszcze wiadomy. "

Z Londynu d. 28 Lutego.

Urzędowe doniesienie o ustanowieniu przez kongress Wiedeński królestwa połączonych Niderlandow sprawiło tu wielką radość. Składać się one będzie z około 6 mill. mieszkańcow, a zatem mieć będzie dostateczne wewnętrzne siły do utrzymywania znaczney liczby lądowego woyska. Aże rząd tego nowego królestwa uwagę swoją zwracać szczególniey musi na handel morski, będzie przeto zawsze w dobrem porozumieniu z Anglią zostawał, i w przyszłych woynach z Francyą będzie iey naturalnym zprzymierzyńcem. Spodziewać się także należy, iż stosunki pomię-

dzy obiema kraiami będą długie i nawzajem użyteczne. Niemniej przyjemne jest doniesienie, że wschodnia Fryzya przyłączona została do Hanoweru, który mieć będzie prosty związek z królestwem Niderlandow; okoliczność wielkiej wagi tak w politycznym, iako i wojskowym względzie.

P. Lampton wznowił znowu w niższej izbie rzecz o Genui i żądał udzielenia tyczących się tey okoliczności papierow. Kanclerz skarbowy nic na to nie odpowiedział; ale gdy przeciwna strona natarczywie odpowiedzi żądała, zabrał głos i proponował przystąpienie do porządku dziennego. Zrobiła się potem wielka wrzawa i czyniono Ministrom najostrzejsze wyrzuty co do kongressu Wiedeńskiego. P. Pole odezwał się nakoniec, iż iak tylko zacny jego przyjaciel (Lord Castlereagh) przyedzie, nie wątpi, iż da izbie wyiaśnienia nie tylko względem Genui, ale nawet względem Polski, Saxonii, i innych układow kongressu. Nakoniec przystąpiono do głosowania i większością 158 przeciw 66 głosow uchwalono porządek dzienny.

Spory względem w prowadzania z zagranicy zboża do Anglii ciągną się ieszcze z wielką żywością w parlamencie. Wiele członkow i większa część publiczności są za wolnem wprowadzaniem. Ci którzy są za zakazem, mówią oni, niechay sobie przypomną, iakie skutki przed dwiema laty pociągnęła za sobą drogość chleba, kiedy pod nazwiskiem luddistow powstałi ręko-dzielni robotnicy i tyle szkod i gwałtow poczynili. Mamyż ieszcze raz z powodu wysokiej ceny chleba wystawiać się na podobne okropności. Znaydujemy teraz

dosyć trudności do pozbycia naszych ręko-dzielnych towarow na stałym lądzie; te zasługują na równą z naszej strony uwagę, iak interes dzierżawcow. Właściciele dóbr i dzierżawcy narzekają szczególnie na przywóz zboża z Francyi; lecz dowiedziona jest rzeczą, iż ten od pokoju nie wynosił setney części naszej potrzeby. Był zatem daleko mniejszy niżeli z Hollandyi, Niemiec, &c. Jeżeli zaś taka zachodzi zasdrość względem Francyi, tedy wolno nam nałożyć większe cło na Francuzkie zboże, a nie zabraniać dowozu onego z innych krajow.

Ludność Londynu wynosi dziesiątą część Anglii i Szkocyi; jeżeliby zatem ograniczono wprowadzanie zboża, tedy funt chleba w Londynie droższym będzie o 4 fenigi, niżeli wczasie ostatnich 10 lat wojny.

Z powodu zaślubienia Królewicza Xcia Kumberlandyi, mówi Morning-Chronicle, wniesione zostanie do parlamentu poselstwo o pomnożenie jego pensyi.

Xżna Wallii żądała, aby na Angielskim woennym okręcie mogła z Neapolu do Anglii powrocic; ale iey odpowiedziano, iż teraz nie mogą żadnego woennego okrętu z morza srodziemnego dla iey przewozu oderwać.

Cesarz Alexander otrzymał i przyjął od Kr. filantropicznego towarzystwa złoty medal, za przywrocenie do życia zatopionego człowieka nad brzegiem rzeki Wilny.

Surowy i rafinowany cukier spadł tu o 10 od sta.

Amerykańscy pełnomocnicy, którzy podpisali w Gandawie traktat pokoju, otrzymali iak mówią paszporty do przyby-

cia do Anglii, dla układania się o związki handlowe.

Mowia, iż Xięgarze Francuzcy ofiarowali Amerykanom o trzecią część taniej Xiążki Angielskie, niżeli ie w Londynie przedaią.

Z Paryża d. 28 Lutego.

Król cierpi ieszcze nieco na podagrę i słuchanie mszy w pokoju. Zawsze odwiedza go iego familia. Wczoray miał J. K. Mość radę, na której znaydowali się Monsieur i Xże Berry.

Na uczcie, którą znayduiacy się tu Amerykanie na obchod pamiętki sławnego swojego wodza Wasingtona dali, znaydował się także znany Margrabia Lafayette, o którym długi czas nie słyhać nie było.

Celniejszych Paryzkich dziennikow następuiacy sa wydawcy, którzy są od rządu płatnemi:

Nad *Journal general de France* pracuia PP. Vimar (pod nazwiskiem Anglika w Paryżu,) Jouy (Franc parleur,) Perrin (pod literą N.) Harrel (pod litera R.) Picard i Duval (do teatralnych artykułow,) Anger, Feuillant, Campenon, Roger, i Pani Guizot (pod nazwiskiem les vieux Emigre.)

Nad *Gazette de France* pracuia Belmare (B. C.) Durdent (D. T.) Lassal (D. C.) Merle (M.) de Bolly, Bressaut, Sevelinge, Villenave.

Nad *Journal des Debats*: X. Feles, (A.) Duviquet, (C.) Hoffman, (H.) Villemain, (L.)

Nad *Quotidienne*: Charet, Coraly, Rougemont (pod nazwiskiem Rodeur) X. Gallais, Michaud, Berchoux.

Nad *Journal de Paris*: Colnet (Connet) F. Pillet, Jay, Salgues, Martainville, Le Montey.

D. 23 b. m. Lord Castlereagh przejechał przez Paryż do Londynu, i zaraz po audyencyi u Króla w dalszą udał się drogę.

Między Neapolem i Elbą zachodzi podług pism naszych częsta korespondencya. Xżna Paulina często przejeżdza się z Elby do Neapolu.

Policya aresztowała Pułkownika Stovenot, który bez zlecenia zaciągał ludzi do rzekomey legii Królewskiej, i papiery iego zabrała.

Xże i Xżna Angouleme udali się do Bordeaux, dla dopełnienia swojego przyrzeczenia. Ofiarowali się bowiem, gdy Królewska familia osiedzie znowu na tronie wniyść pokutuiacy boso i z odkrytą głową do tamtejszego kościoła katedralnego w rocznicę przybycia Xcia Angouleme do Bordeaux (d. 12 Marca) i przepędzić ten dzień na modlitwach.

Sprawa między Hrabią St. Leu (Ludwikiem Bonaparte) i iego małżonką, przy kim mają oba synowie pozostać, zakończoną została w trybunale tutejszym d. 24 b. m. Prokurator Królewski rozważywszy wnioski iak iedney tak drugiey strony, dał zdanie swoje na stronę matki. Sąd wydał zatem wyrok, iż oba synowie pozostać mają przy matce.

W wszystkich teatrach Hiszpańskich mają inkwizytorowie dla siebie łoża; w teatrze Barcellony obrazila baletniczka iednego z tych panow, że była zalekko ubrana. Zdał ją i musiała iść tańczyć do więzienia inkwizycyynego.

Królewsko - Hiszpański kalendarzyk wyszły w Madrycie na rok 1815 zawiera poczet Hiszpańskich jenerałow, pułkow, i t. d. Woysko liczy 8 Jenerałow kapitanow, 120 jen. porucznikow, 195 marszałkow polnych, 387 brygadyerow, 128

pulkow piechoty (każdy po 1000 ludzi) 24 pulkow jazdy, i 30 pulkow milicyi.

Z Madrytu d. 15 Lutego.

J. K. Mość trudni się teraz naprawieniem dróg w Hiszpanii, które dosyć złe były, a teraz się do szczytu zepsuły. Wyrokiem d. 23 Stycznia przeznaczył Król na fundusz naprawienia dróg placę wakujących teraz urzędników pocztowych.

Wyrokiem d. 31 Grudnia r. z. pozwolił Król wszystkim gminom Kastylii i Leony, gdzie znajdują się prowincjonalne opłaty, (wysoki bardzo podatek od żywności) złożyć za te opłaty roczną sumę, wzięwszy stolicę i handlowe porty. Powyższym wyrokiem wyięte są Królewskie dziesięciny, podatek po 6 od sta od zboża i opłata od wódki, okupione tylko byź mogą opłaty od sprzedarzy krajowych płodów i zagranicznych towarów wynoszące 10 od sta. Okup służy tylko na rok, i gminy muszą koszt wybierania onych ponosić. Król zachował sobie oprócz tego prawo oznaczyć kwotę dzierżawy, gdzie te podatki 20,000 realow przenoszą.

Wyrokiem d. 2 b. m. zalecił Król wielkiemu Inkwizytorowi, trzema biskupom i 8 radcom Kastylii i Indyi, aby ułożyli plan nauk, który zaprowadzony byź ma do wszystkich szkół głównych Królestwa.

Względem niektórych uwięzionych osób w Maiu r. z. ogłoszony znowu został wyrok, skazujący je na wygnanie, kary pieniężne i na galery. Na śmierć niktogo nie potępiono, chociaż ministeryum względem niektórych tego żądało.

X. Castro, wydawca dziennika *Ata taja* otrzymał plebanią 1000 piastrow czyniącą, i mianowany jest radcą inkwizy-

cyynego sądu w Madrycie.

Przedsięwzięto niektóre skarbowe środki, dla przywrocenia publicznego kredytu, gdyż niezmierna moc biletów skarbowych stała się nieznośną.

Niedocieczone postępowanie Anglii przeraża nas trwogą. "Niemamy sposobu, mowią, oparcia się tak ogromnemu wierzycielowi, i chociaż nasze półwyspie okazało, iż może się bronić przeciw napadowi, obszerne iednak nasze zamorskie posiadłości, zwłaszcza w terażniejszym stanie, są bardzo łatwemi do zdobycia. Dawne nasze związki z Francją i połączone razem floty obu narodów, za ledwo mogłyby naszą niepodległość utrzymać. Terażniejsze polityczne nasze systema i stan zbroiowni, nie okazują iednak żadnych pomyslnych widoków na przyszłość. Z tych nawet powodów przeznaczona do Ameryki nasza eskadra zdaie się, iż inne odebrała przeznaczenie."

Z Kassel d. 5 Marca.

D. 1 b. m. otworzone tu zostały uroczyscie posiedzenia sevmu krajowego. Wszyscy deputowani zgromadzili się do nowego zamku i zaprowadzonemi zostali przez dziedzicznego Marszałka do a dyencyonalney sali, naprzeciwko tronu, obok którego stali tajni ministrowie, jenerałowie, dwor i członki różnych kollegiów. Xże Jmć Elektor, w towarzystwie Xcia Następcy i reszty Xiażat przybył do sali, i gdy usiadł pod baldachinem, przeczytał pierwszy kommissarz seymowy, tajny Minister stanu Schmerfeld, daną mu przez Xcia Jmci zagaiającą mowę, na która odpowiedział dziedziczny Marszałek, wyrażając wdzięczność i wierność stanów. Xże Jmć rozmawiał z niektórymi deputowanymi, potem się oddalił.

DODATEK DO N^{ro} 23. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 19 MARCA 1815 Roku W NIEDZIELĘ.

Dnia 10go b. m. w 68 roku wieku swego JW. Hrabina z Krasieńskich Wodzicka, Starościna Grybowska, z nieukojonym żalem pozostałych Dzieci, Wnucząt, Familii, Przyjaciół, sług, ubogich, których dobroczynną była, Matką, po sześciomiesięcznej chorobie, cnotliwe życie swoje zakończyła. Zwłoki Jey dnia 12go przez JW. JX. Sołtyka, Ref. K. Dziekana Katedralnego, wieczorem przy licznej asystencji Duchowieństwa, Obywatelstwa, i ludu do Kościoła Panny Maryi zaprowadzone, a w dniu następnym po Wigiliach, i Mszy S. przez JW. JX. Sołtyka R. K. i D. K. K. odśpiewanej, Kazaniu JW. JX. Prałata Łancuckiego mianym, w którym łącząc dar znanej wymowy z czułością, wystawił wartość tej nieodżałowanej Pani, oddając hołd winny Cnotom, Moralności i dobroczynności, przy asystencji Władz Cywilnych i wojskowych, całego Grona Kapituły Krakowskiej, strokaney Familii, Obywateli, Cechow, i zgromadzonego ludu, w Kościele Panny Maryi, w Grobie Wodzickich, pochowane zostały. Rozporządzenie majątku, za-

opatrzenie służących, udział Szpitalowi Sgo Łazarza, i ubogim dowodzą, iż żyła nie dla siebie, a żal powszechny i wdzięczność nieszczęśliwych, stawiają Jey nieśmiertelności Pomnik, zwykły dla cnotliwych udział.

OBWIESZCZENIE

Dyrekcya Ministerii Sprawiedliwości.

Podaje do wiadomości publicznej: iż podług nadesłanych przez władze Cesarstwo Austriackie oryginalnych Attestow następujący wojskowi Polscy w tamiecznych Szpitalach umarli, iako to:

1. Franciszek Jaque żołnierz z pułku 10, rodem z Warszawy, lat 30 mający, umarł w mieście Komorn d. 7 Stycz. 1814.
2. Stanisław Bolisowski żołnierz z pułku 8, rodem z Krakowa, lat 24 mający, umarł w mieście Typho w Węgrzech, d. 15 Stycznia 1814.
3. Józef Wazek żołnierz, rodem z Krakowa, lat 27 mający, umarł w mieście Iglau w Czechach, d. 15 Grudnia 1813.
4. Ilko Kluka, żołnierz z pułku 12, rodem z Zamościa, lat 21 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 22 Stycz. 1814.
5. Mikołaj Paiek, żołnierz z pułku 6 jazdy, rodem z Lublina, lat 21 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 22 Stycznia 1814.

Od 1go Kwietnia r. b. życzących trzymać Gazetę Krakowską uprasza Redaktor, aby raczyli spiesznie się zgłaszać.

6. Jozef Pietrekowski, żołnierz kozak Polski, rodem z Siedlec, lat 24 mający, umarł w mieście Cytadella Darate w Węgrzech, d. 9 Grudnia 1813.
7. Adam Wanzryn fizylier, rodem z Widawy, lat 32 mający, umarł w mieście Iglau w Czechach, d. 23 Stycznia 1814.
8. Jerzy Soprański, żołnierz z pułku 16 piechoty Polskiej, umarł w Temeswar w Siedmiogrodzkiej ziemi, d. 23 Stycz. 1814.
9. Spardyc Czabic, strzelec konny z pułku 1go Włoskiego, rodem z Pasłogu, lat 23 mający, umarł w mieście małej St. Mielos w ziemi Siedmiogr, d. 27 Marca 1814.
10. Piotr Brost żołnierz, rodem z Walworrzki, lat 21 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 30 Grudnia 1813.
11. Franciszek Czapnicki, żołnierz z pułku piechoty Polskiej, rodem z Kaźmierza, lat 21 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 13 Stycznia 1814.
12. Jakób Sadok, żołnierz z pułku 16 liniowego, rodem z Borona, lat 24 mający, umarł z Carlsburg w ziemi Siedmiogrodzkiej, d. 8 Kwietnia 1814.
13. Józef Phligos, żołnierz z pułku 8 liniowego, rodem z Galisa, lat 20 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 24 Stycznia 1814.
14. Józef Kosiński, żołnierz z pułku 10 piechoty, lat 21 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 3 Stycznia 1814.
15. Wentyr Riskot, żołnierz z Gwardyi Napoleona, lat 28 mający, umarł w mieście Jbbs w Austrii, d. 16 Lutego 1814.
16. Grzegorz Bak, żołnierz z pułku 16 jazdy, rodem z Otnotz, lat 17 mający, umarł w mieście Budzie w Węgrzech, d. 11 Grudnia 1813.
17. Jan Smutny, żołnierz z pułku 15 liniowego, rodem z Zamościa, lat 22 mający, umarł w mieście Peście w Węgrzech, d. 13 Grudnia 1813.

Dyrekcya Ministeryi Sprawiedliwości, udzielając smutną tę wiadomość krewnym wyżej wymienionych zmarłych Wojskowych, i w ogólnosci wszystkim, których to interessuje, uwiadomia ich zarazem, iż oryginalne Attesta, z których miejsce urodzenia okazało się, i wiadomo było, w jakim Departamencie toż miejsce urodzenia jest położone, przesłane zostały Prokuratorom właściwych Departamentow, w

celu oddania ich właściwym Urzędnikom Stanu Cywilnego; inne zaś Attesta, z których miejsce urodzenia zmarłego nieokazało się, zachowane zostały przy aktach Ministeryi Sprawiedliwości.

W Warszawie d. 27 Lutego 1815

Wawrzecki.

Franciszek Langer, Sekretarz Ministeryi Sprawied.

JPP. Officerowie Polscy wszelkiego stopnia znajdujący się w Departamencie Krakowskim, którzy nie mają Dymissyi, a nie są umieszczeni w nowey organizacyi woyska Polskiego, niezwłocznie uwiadomią mnie o miejscu swego pobytu, ażebym przedstawił Listę takowych Komitetowi woyskowemu, i oznaymił każdego z nich o dalszym Jego przeznaczeniu.

W Krakowie d. 18 Marca 1815.

Pułkownik Cedrowski.

Z Peterzburga d. 30 Stycznia d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

Wiadomo, że wydawca gazety Peterzburskiej, Ruski Inwalid, która w Rosyjskim i Niemieckim wychodzi języku, cały czysty z niej dochód, przeznaczył na rzecz inwalidow woyska Rosyjskiego. W ostatnim numerze tej gazety, terażniejszego miesiąca Stycznia, umieszczony jest rachunek takowego przychodu i rozchodu, a razem i ofiar dobroczynnych na tenże cel przeznaczonych. Podług tego rachunku, ogólny kapitał inwalidow, ulokowany w Cesarskim Lombardzie, do dnia 30 Grudnia 1814 wynosi 303,000 rubli, od dnia 30 Grudnia 1814 do 30 Stycznia 1815, przyłączone do kapitału 5,000 rubli, i nadto ulokowano w lombardzie, na rzecz kalekow z bitwy Lipskiej, 35,000 rubli, a z bitwy pod Mont-Marte 17,000 rubli; w izbie powszechney opieki gubernii Kurskiej,

na rzecz inwalidow 4,457 rubli, kop: 60; procentow do dnia 1 Stycznia t. r. przyłączonych do kapitału 13,666 rubli, 54 kopieyki. Zbior ogólny kapitału 376,104 rubli i kopieiek 14. W skrzynce wspomozenia do dnia 30 Grudnia 1814 roku znajdowało się 2,257 rubli i kopieiek 42; od 1go do 30go Stycznia t. r. przybyło do tejże skrzynki 10,765 rubli. Zbior w skrzynce 32,022 rubli, 42 kopieiek. Z tego zbioru przyłączono do kapitału ogólnego 5,000 rubli; z pozostałych 27,022 rubli, 42 kopieiek, od dnia 1go do 30go Stycznia r. t. dla inwalidow, Officerow i żołnierzy, wdow i sierot wydatkowano 11,786 rubli i kopieiek 50; a zostało w skrzynce 15,335 rubli 92 kop. Rachunek ten podpisał wydawca gazety Ruskiego Inwalida, P. Pezariovius, Kol. Ass. i Kawaler.

Od Menu d. 1 Marca.

Seym Szwaycarski nakazał pod d. 18 b. m. będącym pod bronią pięciu kantonom Berna, Wodow, Argowii, Freyburga i Soloturny, azeby broń złożyły, i oświadczył, iż każdemu kantonowi, przeciw któremu jest to uzbroienie wymierzone, da dzielną pomoc.

Nowe królestwo Niderlandow liczy 5 mill. 300,000 mieszkancow. Za Renem znajduje się jeszcze 320,000 ludności do rozrządzenia kongressu.

Król Neapolitański ma tylko 45,000 regularnego woyska, reszta sił jego stanowi gwardya narodowa. — Z trzech gościńcow prowadzących z Włoch do Francyi, zachowa tylko Król Sardyński gościńiec przez gorę Cenis. — W twierdzy Sardyńskiej Alexandryi stoi jeszcze 3400 Austryakow; Piemontskiego woyska żadnego tam nie ma.

Na cmentarzu w Rathenau spoczywa 20to letni huzar Rossyyski, który znajdował się w 40 potyczkach i bitwach, a nigdy nie był raniony. Przypadkiem utopił się w Elbie.

Z Neapolu d. 1 Lutego.

Wczoray przybiegł do J. K. Mci nadzwyczajny goniec z Wiednia od jego posła Xcia Campo - Chiaro, po którego przybyciu zwołał zaraz radę stanu. Z tego wszystkiego, co z przywiezionych przez niego pism oznaymiono, zdaie się, iż w zawartych traktatach żadna nie zaydzie odmiana, i że wszystkie Mocarstwa, dwa wyjąwszy, oświadczyły się za naszym Monarchą. Angliia i Austria utrzymywały statecznie prawa naszego Króla. Nie pisza, czyli utrzymamy się przy Marchiach, które dotąd osadzone trzymamy.

Z Sztokolmu d. 25 Stycznia.

Radca stanu Krogh przybył tu w tych dniach. Cały oddział Norweskicy rady stanu jest tu już urządzony i składa się z Ministra stanu Anker, Radcow stanu Motzfeldt i Krogh, Sekretarza ekspedycyi wojennego Rady Hagerus, Archiwisty Wulfsberg i z Sekretarzow Kamsten i Olsen.

Podpułkownik Baron Stackelberg, gubernator wyspy S. Bartłomieia, mianowany jest pułkownikiem, a Jen. major Baron Benet jenerałem porucznikiem.

Z Schonon d. 26 Lutego.

Jen. major Hedenstierna otrzymał dowództwo w Pomeranii Szwedzkiej i pojechał już do Stralsundu. Naczelné dowództwo ma tam Jenerał Engelbrechten.

Baron Adler przydany został do poselstwa Duńskiego w Sztokolmie, dla ułożenia się z tamteyszym rządem względem żeglugi Norweskicy.

Z Braxelli d. 27 Lutego.

Zupełny tytuł naszego Monarchy będzie Król Niderlandow, Xże Leodyum i Luxemburga.

Niderlandy są więc znowu tak połączone, iak za Arcy Xiążąt Albrechta i Izabeli, z tą tylko różnicą, iż zamiast Artezyi i części Flandryi i Henegau, dostaliśmy Leodyum.

Xże Następca Oranii odebrał powinnowanie nowej dostojności od Króla

Francuzkiego przez Xcia La Tremouille-Tarente.

Nowa Xiążka.

Proiekt, iak kraiove rolnictwo, chow bydła, koni, owiec, i t. d. bez żadnego nakładu w całym kraju w iednym roku poprawić, i do większego wzrostu, plonu w ziarnie, bydłe, koniach, sadach, budowli... podnieść, a tego uskutecznienie od Dziezdicow, Dzierżawcow zawisło. — 8vo w Krakowie K. 1815 w Drukarni Szkoły Głównej. — Cena gr. pol. 20. — Dostanie w Xięgarni P. Mateckiego, P. Friedlein i P. Maja.

D O N I E S I E N I A.

W Sieciechowicach, 6 mil trzy odległych od Krakowa, w Browarze odprawi się Licytacya d. 29 Marca b. r. o godzinie 9 ranney za gotowe pieniądze, wódki przepalanej 450 garcy, sukna w sztukach i wołow opaśnych. — Zyczących sobie kupna na oznaczony czas i mieysce zapraszam. — W Krakowie d. 9 Marca 1815.

Skorczyński Kom. Krak.

Sąd Policyi poprawczej Obwodu Krakowskiego wzywa wszelkie Cywilne i Woy-skowe Władze, aby zbiegłego ztąd więźnia, na karę śmierci wskazanego, śledzić, poymać i tu dostawić rozkazać raczyły. Zowie on się Bazyli Jabłoński, iest rodem z Nawasilka z Litwy, ma lat 55, żonaty, wzrostu dosyć wysokiego, chudey poiągłej twarzy, siwych oczow, czarniawych siwo przebiegających włosow, średniego nosa. — W Krakowie d. 4 Marca 1815.

Więtkowski. Horszowski. Michiński.

Gdy w dniu ostatnim Maia 1815 Kontrakt o Dzierżawę Browaru mieyskiego w Mieście Podgorzu przy Krakowie kończy się, przeto Licytacya na nową 3ch letnią dzierżawę, z dniem 1wszym Czerwca 1815 r. zaczynać się mającą, odbywać się będzie na Podgorzu w Kancellaryi Intendenta Miasta w dniu 1wszym Maia 1815. — Chęć licytowania mający opatrzą się w Vadium Złp. 300, a o innych warunkach w Kancelaryi wyżej wzmiankowanej dowiedzieć się mogą.

W Podgorzu d. 15 Marca 1815.

Lebowski Podprefekt.

Dnia 20 Marca r. b. o godzinie 3ciey popołudniu we Dworze wsi Zernik w Powiecie Stopnickim niedaleko Buska leżącej, zboże różnego gatunku naywięcej daiącemu za gotową srebrną Courant monetę sprzedawane będzie. — Każdy takowe zboże licytować chcący, w dniu i mieyscu wzmiankowanem stawić się zechce.

Dat w Krakowie dnia 1go Marca 1815.

Jan Kanty Kowalski K. T. C. P. I. D. K.

Już dawno znane i z doświadczenia sławne pod nazwiskiem Szare Proszki na poratowanie zdrowia w różnych przypadkach służące, których w czasie trwającej wojny z Francyi sprowadzić nie można było, i takowych przez czas nieiaki tu w Krakowie brakowało, znajduia się teraz znowu świeżo sprowadzone z zapewnieniem, iż są prawdziwe od Doktora Ailhaud Castelet a Aix, w handlu JPana Ferdinanda Beniarskiego w Krakowie pod Nr. 539 w ulicy Floryańskiej, iako też i przednia Francuzka Esseneya Hiszow.